

Sveučilište u Zadru
Universitas Studiorum
Jadertina | 1396 | 2002 |

SVEUČILIŠTE U ZADRU
Odjel za etnologiju i antropologiju

UPUTE ZA PISANJE SEMINARSKOGA RADA

za studente
studija etnologije i antropologije

SEMINARSKI RAD je samostalno djelo studenta u kojemu se pod vodstvom mentora obrađuje zadana ili samostalno izabrana tema. Tema rada može biti praktična ili teoretska. Cilj je rada dokazati sposobnost studenta u samostalnom rješavanju praktičnih i teoretskih problema koji ne moraju imati karakter originalnosti. Dakle, radovi ne moraju predstavljati originalno znanstveno dostignuće već pokazati sposobnost primjene određene teorije, analitičkoga aparata ili sposobnost analitičkoga čitanja teksta. Radovi mogu donositi i pregled znanstvenih teorija i pravaca. Posebno je važno savladati pravila akademskoga pisanja i izlaganja problematike, uključivo s pravilnim citiranjem tekstova.

Ove upute sastavljene su kako bi informirale studente Odjela za etnologiju i antropologiju Sveučilišta u Zadru te im pomogle prilikom izrade seminarskih radova, i to nudeći općenite upute o oblikovanju seminarskoga rada, smjernice za i objašnjenje strukture i sadržaja seminarskoga rada, ogledne primjere naslovnih stranica, upute za pravilno citiranje, te upute i primjere za oblikovanje bibliografije i popisa izvora. Svi izrazi korišteni u ovom dokumentu rodno su neutralni.

OPĆENITE UPUTE

Seminarski rad predaje se u ispisanome ili elektronskome obliku, u obliku Word (.doc, .docx) ili PDF (.pdf) dokumenta, putem adrese e-pošte ili putem sustava za e-učenje *Merlin*, **sukladno uputama nastavnika Odjela za predmetni kolegij**. Opseg seminarskoga rada utvrđuje nastavnik Odjela za predmetni kolegij, bilo u broju stranica bilo u broju kartica (1 kartica = 1.800 znakova).

U oblikovanju seminarskoga rada koristi se ***Times New Roman font***, s proredom **1.5 točaka**, te **pobrojanih stranica**. Tekst seminarskoga rada mora biti obostrano poravnat (*justified*) i veličine 12 točaka, dok naslov seminarskoga rada i poglavlja u radu trebaju biti veličine 14 točaka.

Isticanje riječi u tekstu, bilo da je riječ o stavljanju naglaska na pojmove, koncepte, emske izraze, bilo da je riječ o isticanju neprevedenih stranih riječi, označuje se *ukošavanjem/kurzivom* (*cursive, italic*). Naslov seminarskoga rada, naslovi poglavlja i naslovi popisa priloga moraju biti **podebljani/boldani** (*bold*).

Svaki novi paragraf u radu započinje uvlačenjem prvoga retka toga paragrafa.

Izravno/direktno citiranje literature, izvora i kazivača/sugovornika uvijek se označuje u navodnicima, praćeno referiranjem na izvor (bibliografsku jedinicu, kazivača/sugovornika, izvor i sl.; v. niže). Citati unutar citata označuju se kurzivom. Citati duži od 45 riječi izdvajaju se u novi paragraf koji je čitav uvučen (*indent*) od lijeve margine stranice. U bilo kojem izravnom citiranju, bilo kakve intervencije autora seminarskoga rada u tekstu se moraju označiti (v. niže kratice u citiranju).

Unutar teksta, svi prilozi se moraju označiti popratnom legendom, obično ispod priloga, i to prema obrascu:

Prilog Redni broj. Kratak opis. Ime i Prezime autora priloga. Mjesto, Puni datum ili Godina uratka.

Završne verzije seminarskih radova moraju biti pravopisno ispravljene i točne.

Sve upute u ovom dokumentu podložne su promjenama na razini predmetnoga kolegija i uputa nastavnika Odjela za seminarski rad. U tom smislu, dok ove upute predstavljaju uopćene smjernice za izradu seminarskoga rada, nastavnici Odjela na konkretnom kolegiju mogu imati posebne uvjete (npr. ograničavanje broja riječi u apstraktu i sažetku i sl.).

STRUKTURA I SADRŽAJ SEMINARSKOGA RADA

Elementi seminarskoga rada su:

1. Nacrtak (Apstrakt) (najviše 250 riječi)
2. Ključne riječi
3. Uvod
4. Izlaganje tematike
5. Zaključak
6. Sažetak (najviše 350 riječi)
7. Popis priloga
8. Popis literature

NASLOV svakoga seminarskoga rada određuje student u dogovoru s nastavnikom Odjela na predmetnom kolegiju. Naslov (zajedno s podnaslovom) dopušta kreativnost svojega autora, ali mora biti sadržajno povezan i relevantan za seminarski rad.

PODATCI O AUTORU navode se ispod naslova te sadrže osnovne informacije o autoru ili autorima seminarskoga rada. Podatci koji se uvijek navode, svaki u svojem retku, su: (a) ime i prezime autora, (b) puni naziv Odjela, (c) godinu studija, (d) adresa e-pošte (*e-mail*).

NACRTAK ili APSTRAKT element je seminarskoga rada koji se piše nakon naslova i podataka o autoru. Kako se danas u svijetu izdaje velik broj članaka, koji su dostupniji no ikada, tako se vrijeme utrošeno na pretraživanje članaka vezanih uz određenu temu nastoji što više skratiti. Apstrakt služi upravo tome: u njemu se iznose sažetak teme o kojoj se piše, objašnjenje što autor time želi postići, koja su pitanja koja autor u tekstu postavlja. Apstrakt time služi što bržem i jednostavnijem upoznavanju s temom istraživanja kako bi se odlučilo pripada li članak u kategoriju radova koji zanimaju istraživača ili ne. Autor u njemu uvijek mora pisati o sebi u trećem licu (npr. *Autor će..., U ovom radu autorica...*). Apstrakt ne treba biti duži od 250 riječi.

KLJUČNE RIJEČI popis je najvažnijih termina koji se koriste u radu i time sažimaju na razinu riječi ili izraza ono najznačajnije za rad. Pretraživanje na internetskim bazama podataka, ili bazama podataka pojedinih institucija uvijek kao jednu od opcija pretraživanja (naslov, autor, izdavač) nudi i opciju pretraživanja ključnih riječi. Stoga, pod ključne riječi nužno je navesti one za koje prepostavljate da bi definirale seminarski rad i time pomogle drugim istraživačima, koje bi mogla zanimati tematika Vašeg rada, pri pretraživanju. Broj ključnih riječi navedenih u tekstu ne bi trebao prelaziti deset riječi ili izraza.

UVOD služi pojašnjavanju osnovnih, početnih i uvodnih podataka o samome seminarskome radu. U tom smislu, potrebno je opisati: o čemu pišete (npr. *Predmet istraživanja u ovom radu su..., U ovom radu analizira se..., itd.*), kako Vam se nametnulo istraživanje ove specifične teme (npr. *Prilikom terenskog istraživanja na otoku Hvaru, uočeno je...*), što Vam je cilj (npr. *Cilj ovog rada je..., Svrha ovog istraživanja je..., itd.*), koja su pitanja koja se nameću istraživanjem, kako planirate odgovoriti na njih (npr. *Pitanja koje se nameću ovim istraživanjem su..., ili Na postavljena pitanja nastojat će se odgovoriti upotrebom navedenih metoda i teorija, kao i rezultata terenskog istraživanja.*)

IZLAGANJE TEMATIKE jezgra je seminarskoga rada i analize. U ovom dijelu potrebno je uvodno ili općenito opisati ono što se istražuje (temu), a potom osvrnuti se na Vaše konkretno istraživanje, objasniti njegov proces (kako ste proveli istraživanje), korištene metode i tehnike te korištenu literaturu, sugovornike s kojima su se provodili intervjuji ili literaturu/građu koja je analizirana. U ovom dijelu, nadalje, opisuje se istraživana pitanja i analiza odabrane pojave, pitanja koja su se nametnula tijekom istraživanja te odgovori na pitanja i interpretacija/razmišljanje o njima,

pozivajući se na postojeću literaturu i/ili terensko istraživanje. Izlaganje tematike posebna je cjelina te stoga treba biti naslovljena vlastitim podnaslovom, koji se smatra prikladnim s obzirom na temu istraživanja (npr. „Posmrtni običaji“, a ne „Izlaganje tematike“) i/ili njezin sadržaj. Izlaganje tematike moguće je i kroz više smislenih cjelina, od kojih svaka pokriva određeni dio teme ili podtemu, pa onda stoga treba biti nazvana odgovarajućim podnaslovom.

ZAKLJUČAK je završni dio samog teksta seminarскога rada, u kojem se sumiraju rezultati analize i interpretacije ponuђene u prethodnome dijelu.

SAŽETAK je kratki opis u kojem se utvrđuje najvažnije od navedenoga u radu: što ste radili, gdje i kada, kako ste pristupili temi istraživanja, koja su se pitanja postavila tijekom istraživanja, a koji odgovori. Ovaj dio rada najčešće se prevodi i na drugi svjetski jezik (najčešće engleski). Sažetak može biti maksimalno dug 350 riječi. Sažetak **nije isto** što i apstrakt. Njihove pozicije na početku (apstrakt) i na kraju (sažetak) svakoga rada ukazuju na njihovu ulogu za čitatelje. Apstraktom se naznačuje tema rada, istraživačko pitanje te metode i koncepti istraživanja, kako bi se čitatelja informiralo „što ga čeka“ u nastavku teksta; dok se, s druge strane, u sažetku donosi kratak pregled teme istraživanja, ali i pitanja i odgovori koji su se iskristalizirali tijekom rada, kao završni osvrt s rezultatima istraživanja.

BIBLIOGRAFIJA ili POPIS LITERATURE sastavlja se kako bi se navele pune bibliografske jedinice znanstvenih i stručnih radova koji su korišteni za izradu seminarскога rada, kako bi drugi mogli lako pronaći te radove ili provjeriti točnost citata. U popisu literature navode se samo oni radovi koji su citirani, parafrazirani ili drugačije navedeni i korišteni u radu. Popis literature sastoji se od potpunoga popisa bibliografskih jedinica, izrađenih prema uputama o navođenju bibliografskih jedinica (v. niže), a navedenih abecednim redom prema prezimenima autora i kronološkim redom za radove istog autora.

POPIS IZVORA sastavlja se kako bi se navele informacije o svim drugim izvorima i građi koja je korištena prilikom analize i provedbe istraživanja te navedena u radu, ali ne pripada u kategoriju znanstvenih i stručnih radova.

POPISI PRILOGA poimence su sastavljeni i numerirani popisi onih sadržaja koji su priloženi radu a imaju ulogu da prate i osvijetle ono što se u tekstu opisuje, interpretira i argumentira, bilo da je riječ o fotografijama, reprodukcijama slikama, grafovima ili drugim vizualizacijama, notnim transkripcijama i sl. Ako je više tipova priloga, za svaki prilog treba izraditi poseban popis. Svi prilozi se označuju rednim brojem pojavljivanja u tekstu, prema sljedećem obrascu.

Za autorske fotografije, skice, slike ili crteže, sheme, grafove itd.:

Prilog Redni broj. Kratak opis. Autor fotografije. Mjesto, Datum ili Godina uratka.

Ako su bilo koji prilozi preuzeti iz drugih izvora, treba navesti punu referencu na izvor (navođenjem imena knjige/članka i sl. ili s potpunom URL adresom) u popisu priloga.

Izgled naslovne stranice seminarскога rada:

Napomena! Sve kategorije koje su u ovom oglednom dijelu oblikovane u kurzivu (naslov, ime i prezime, itd.) trebaju biti popunjene/zamijenjene odgovarajućim podatcima.

Sveučilište u Zadru

Odjel za etnologiju i antropologiju

Kolegij: *Puni naziv kolegija*

Nastavnik: *Ime i titula nastavnika*

Student: *Ime i prezime studenta*

Naslov rada

Seminarski rad

U Zadru, *Datum*

Izgled sljedeće stranice (prve paginirane stranice seminarskoga rada)

Napomena! Sve kategorije koje su u ovom oglednom dijelu oblikovane u kurzivu (naslov, ime i prezime, itd.) trebaju biti popunjene/zamijenjene odgovarajućima podatcima.

Naslov seminarskoga rada

Ime i prezime studenta

Naziv Odjela

Godina studija

Adresa e-pošte

Nacrtak ili apstrakt seminarskoga rada (pisan u kurzivu!)

Ključne riječi:

UVOD

Tekst seminarskog rada...

PRAVILA CITIRANJA

U seminarskome se radu mora **jasno** odvojiti autorov tekst od tuđega teksta i mora se jasno naznačiti iskaz kazivača/sugovornika.

Od drugoga se autora mogu preuzeti definicije, ideje i različiti podatci, ali se uvijek na vrlo jasan način mora navesti čiji su i iz kojega su bibliografskoga izvora preuzeti. Stoga je citiranje ili parafraziranje u tekstu potrebno potkrijepiti podatcima o autoru, godini nastanka djela i stranicama s kojih se preuzima određena autorova ideja. Potrebni se podatci navode u zagradama. Jednako tako, u citiranju kazivača/sugovornika potrebno je potkrijepiti podatcima o kazivaču, ali imajući u vidu dozvole kazivača za korištenje njihovih podataka i njihovu sigurnost.

CITIRANJE ILI PARAFRAZIRANJE DRUGIH AUTORA

Prilikom navođenja drugoga autora se (a) dijelovi njegova rada mogu citirati, tj. preuzeti doslovno, stavljanjem preuzetoga teksta u navodnike, a također je (b) moguće prepričavanje ili parafraziranje izvornoga teksta vlastitim riječima. U oba je slučaja potrebno navesti referencu na izvorno djelo, jer je svako preuzimanje bez navođenja (referenciranja) autora nedopušteno i predstavlja plagijat. Odnosno, **plagijat** podrazumijeva prepisivanje tuđega djela (u cjelini ili u bitnim ili prepoznatljivim dijelovima) te prisvajanje tuđega rada.

CITIRANJE podrazumijeva izravno prenošenje dijelova rada (riječi, izraze, rečenice ili odlomci) iz drugoga teksta drugoga autora. Npr.:

„Socijalna i kulturna antropologija dvadesetog stoljeća je svojem uglavnom zapadnom čitateljstvu obećala prosvjećenost na dva fronta. Prvi je bilo spašavanje raznolikosti kulturnih oblika života od procesa očevidne globalne vesternizacije... Drugo obećanje antropologije, ne toliko istaknuto i jasno artikulirano kao prvo, bilo je ono po kojemu je na trebala biti oblik kritike naše vlastite kulture.“ (Marcus i Fischer 2003: 15)

PARAFRAZA ili prepričavanje izvornoga teksta je način sažimanja misli drugoga autora upotrebom vlastitih riječi. Nasuprot direktnom citiranju, parafraziranje je indirektno, tj. ovisi o autoru kako će predstaviti misli drugoga autora. Niže su dva primjera parafraze ranijega citata:

„Marcus i Fischer (2003: 15) u svojem su radu ukazali na dvojne ciljeve antropologije dvadesetog stoljeća koja se u svojim interesima kretala od spašavanja globalnih kultura do okretana kritici vlastitih kultura.“

„Da je antropologija dvadesetog stoljeća svoje ciljeve usmjerila prema kritici vlastite društvenosti i kulture, te spašavanju vesternizacijom ugrožene kulturne raznolikosti, ustvrdili su George Marcus i Michael Fischer u knjizi *Antropologija kao kritika kulture* (usp. 2003: 15).“

POSREDNO CITIRANJE je slučaj citiranja kada se kada se koncepti jednoga autora preuzimaju putem drugoga autora. Drugim riječima, umjesto da se citira autora iz njegovoga originalnoga rada, citira ga se iz rada drugoga autora. Posredno citiranje nije poželjno jer je preporuka uvijek referirati se na koncepte i ideje autora u originalu. Ako je original nedostupan, a posredno je citiranje prijeko potrebno, toleriraju se do dva posredna citata u radu. Posredno citiranje navodi se prema obrascu:

(Prezime autora Godina: Stranica [ako je poznato!] prema Prezime autora Godina: Stranica)
(Ellis 2010 prema Boylorn i Orbe 2014: 15)

KRATICE I INTERPUNKCIJA U CITIRANJU

U akademskoj zajednici uvriježene su kratice, nastale kraćenjem jedne ili više latinskih ili hrvatskih riječi ili izraza, s fiksiranim značenjem i svrhom uporabe. Ove kratice se pišu uvijek u zagradama, popratno referenci za citat ili parafrazu. Dok su latinske kratice univerzalne u akademskoj zajednici, u slučaju pisanja na drugom jeziku, potrebno je koristiti odgovarajuće pandane (npr. englesko *cf.* umjesto *usp.*, ili *see* umjesto *v.*) sukladno uvriježenima pravilama upotrebe.

IBIDEM / IBID. – UZASTOPNO CITIRANJE ISTOG IZVORA

Ukoliko se isti autor citira uzastopce potrebno je koristiti skraćenicu *ibidem* (lat., „isto“), odnosno **ibid.**, navedena u referenci, kako bi se reduciralo nepotrebno navođenje istoga autora, godine i stranice. *Ibid.* kao kratica, u tom smislu, označava da su podatci isti kao u prethodno navedenoj referenci. Nekoliko je opcija u slučaju uzastopnoga citiranja istoga autora:

- a) ako se u radu uzastopce ponavlja citat istoga autora iz iste knjige/članka i s iste stranice, potrebno je samo napisati u zagradu *ibid.* Npr.: (*ibid.*)
- b) kada se ponavlja citat istoga autora iz iste knjige/članka, ali s druge stranice tada *ibid.* zamjenjuje prezime i godinu, dok se navodi drugi broj stranice. Npr. (*ibid.*: 3)
- c) ako se ponavlja referenca na istoga kazivača ili građu/izvor, koji se označuju fusnotom, onda se *ibid.* piše u fusnoti.

V., USP. – UPUĆIVANJE NA DRUGE IZVORE

Ako se želi uputiti čitatelja da će više informacija pronaći drugdje u tekstu ili u drugome izvoru, koristit će se kratica **v.** (od *vidi*, *vidjeti*), ili čak čitava riječ **vidi** ili **vidjeti**, i to npr.:
(v. niže); (v. Zelenika 2000); (vidi niže); (vidi Zelenika 2000)

Ako se želi uputiti čitatelja da usporedi ono što citira/parafrazira s izvornikom ili da usporedi s drugim izvorima, koristit će se kratica **usp.** (od *usporedi*), i to npr.:

(usp. Zelenika 2000: 481 – 482)

SIC, OP.A., „ISTAKNUTO“ – UPUĆIVANJE NA ODLIKE IZVORNIKA

Ako se želi ukazati čitatelju da je u citiranju dosljedno prenesena određena gramatička, pravopisna, tipografska i sl. greška ili odlika izvornoga teksta, koristit će se **sic** (od lat. *sic*, „tako, ovako“, skraćeno za *sic erat scriptum*, „tako je napisano“), obično u kurzivu i zagradi.

Ako prilikom citiranja zatreba pojasniti određene izraze, nedostatke ili nedoumice ili pojmove koji nedostaju zbog strukture rečenice, vrlo sažeto pojašnjenje ponudit će se u zagradi neposredno nakon izraza, koje će popratići sa kraticom **op.a.** (od *opaska autora*) ili inačicom gdje „a.“ zamjenjuje svojim inicijalima (npr. op. I. H. za Ivan Horvat), i to, npr.:

„Prvi je [zadatak antropologije, op. I. H.] bilo spašavanje raznolikosti kulturnih oblika života od procesa očevidne globalne vesternizacije... Drugo obećanje antropologije, ne toliko istaknuto i jasno artikulirano kao prvo, bilo je ono po kojem je na trebala biti oblik kritike naše vlastite kulture.“ (Marcus i Fischer 2003: 15)

„Ali muški nisu imali [dukate na šeširima, op.a.], ja u Plavnoj nisam primetila da je tko nosio, jer su imali na prsim.“ (E.B., Plavna).

Ako se želi citirati tekst koji je u originalu posebno grafički istaknut (ukošen, podvučen, podebljan), dodat će označku **istaknuto u izvorniku**, obično u istoj zagradi u kojoj navodi izvor, nakon broja stranice, odvojeno zarezom, npr.:

Prema autoru, ono što ga karakterizira jest „određena činjeničnost, *zdravo-za-gotovo*

„ISTAKNUO/LA“, TROTOČKA, UGLATA ZAGRADA – INTERVENCIJE U IZVORNIK

Ako se želi istaknuti i svrnuti pažnja na dio citiranoga teksta, odabrani će se dio teksta staviti u kurziv i u zagradi naznačiti postupak. Npr.

„Drugo obećanje antropologije, ne toliko istaknuto i jasno artikulirano kao prvo, bilo je ono po kojemu je na trebala biti *oblik kritike naše vlastite kulture.*“ (Marcus i Fischer 2003: 15, istaknuo I. H.)

Kada se u direktnom citiranju ne navodi jednu ili nekoliko riječi jer ih ne smatra relevantnima za citirati, tada ih je potrebno označiti trotočkom ...; kada autor u citatu izostavlja čitavu rečenicu ili više rečenica, potrebno ju je označiti trotočkom u zagradi (...).

Bilo koje intervencije u citat moraju se označiti uglatim zgradama, []. Primjerice, prilikom citiranja literature ili izvora na engleskom jeziku, koja treba u seminarskome radu biti prevedena na hrvatski, može doći da se mora promijeniti padež; predlaže se, ipak, da ovo bude zadnja opcija te da se umjesto toga promisli da se rečenica drugačije formulira. Slično, bilo koje napomene autora a koje nisu objašnjeno moraju se naznačiti u uglatim zgradama, npr. „[smijeh]“ ili „[nečitko]“.

DRUGE KRATICE

Pravila za navođenje časopisa u skraćenom obliku ili navođenje fondova pojedinih arhivskih ustanova određuju ustanove ili časopisi u svojim naputcima. Druge kratice su ustanovljene u hrvatskoj etnologiji i antropologiji temeljem duge uporabe; na primjer, *Zbornik za narodni život i običaje Južnih Slavena* često se zamjenjuje kraticom *ZbNŽO*. Ukoliko kratice nisu zadane sami ih napravite i priložite popis kratica na kraju seminarskoga rada.

CITIRANJE I NAVOĐENJE KAZIVAČA/SUGOVORNIKA

U seminarskim radovima koji se temelje na terenskome istraživanju i etnografskim metodama poput intervjuiranja kazivača, izuzetak o poštivanju pravila o tajnosti i anonimnosti u iznošenju osobnih podataka kazivača koje ste intervjuirali za potrebe izrade seminarskoga rada podrazumijeva da ste dobili izričitu dozvolu kazivača da se njihovi osobni podatci, imenom i prezimenom objave unutar teksta.

Način na koji će se predstaviti i citirati kazivač/sugovornik, koji je dao dozvolu da se njegovi podatci navode u tekstu, u seminarskome radu će ovisiti o autoru seminarskoga rada. Relevantno je ipak da se poštuje odluka kazivača/sugovornika. U tom smislu, može ga se navesti punim imenom i prezimenom i podatcima (v. **Primjer 1a**), inicijalima, pseudonimom ili drugim dogovorenim znakom ako se želi zaštiti njegov identitet (v. **Primjer 2a i 2b**).

Da bi se izbjeglo ponavljanje, ako autor seminarskoga rada navodi kazivača/sugovornika uz njegovu izjavu, nije potrebno ponovno ga navoditi u fusnoti. Ako je autor seminarskoga rada proveo više intervjuja s kazivačem/sugovornikom, fusnota mora uključivati podatak o mjestu i datumu intervjuja (v. **Primjer 3**)

Primjer 1.

Prema kazivanju Ivana Horvata iz Markovca kraj Bjelovara, kojega smo susreli ispred crkve, „Nikada nisam molio za sebe, već uvijek za druge“.

Primjer 2a.

„Nikada nisam molio za sebe, već uvijek za druge“, prema kazivanju I. H. iz Markovca kraj Bjelovara kojega smo susreli ispred crkve.

Primjer 2b.

Kazivač kojega smo susreli ispred crkve slično je napomenuo da se na misnim slavljima u crkvi uvijek molio za druge.

Primjer 3 (navedeno u fusnoti!)

Prema kazivačici S.Č., u Baču, 14.2.2015.

POPIS KAZIVAČA/SUGOVORNIKA

Na kraju seminarskoga rada treba predstaviti popis kazivača/sugovornika, s punim podatcima godine rođenja, mjesta i datuma intervjuja (v. **Primjer 1**.).

U istom popisu, za one kazivače/sugovornike koji nisu spremni dati ovlaštenje za objavu osobnih podataka, navode se inicijali ili pseudonim te napomena da su podatci o njima poznati istraživaču, da se čuvaju u osobnoj arhivi istraživača ili da se čuvaju u arhivi Odjela za etnologiju i antropologiju (**Primjer 2. i 3.**).

Primjer 1.

1. Ivan Horvat, (1959), Markovac kraj Bjelovara, datum intervjuja 28.10.1940. u Bjelovaru. (ukoliko je kazivač/sugovornik voljan učiniti dostupnim osobne podatke za potrebe rada)

Primjer 2.

1. I. H. (1959), Markovac kraj Bjelovara, datum intervjuja 28.10.1940. u Bjelovaru. Podatci o kazivaču nalaze se u arhivi Odjela za etnologiju i antropologiju, Sveučilišta u Zadru.

Primjer 3.

1. Anonimizirani kazivač. Podatci o kazivaču su dostupni autoru teksta. (ukoliko kazivač/sugovornik nije voljan učiniti dostupnima osobne podatke za potrebe rada)

BIBLIOGRAFIJA I POPIS IZVORA

BIBLIOGRAFIJA, u kontekstu seminarскога rada, podrazumijeva uređeni popis znanstvenih i stručnih radova koji su korišteni prilikom sastavljanja rada i koji su navedeni u radu, a koji ima za cilj čitatelju predstaviti ključne informacije o tim znanstvenim i stručnim radovima kako bi ih sam mogao konzultirati. Bibliografiju se može nazvati i **POPIS LITERATURE** ili **LITERATURA**. Točno predstavljene informacije o radu navedene u popisu nazivaju se **bibliografska jedinica**.

U bibliografiji se navode stručni i znanstveni radovi različitih formata (znanstveni ili stručni članak, poglavlje u knjizi, poglavlje u zborniku itd.), ali samo oni koji su izravno korišteni u tekstu; odnosno, nije dozvoljeno gomilanje popisa radovima koji nisu navođeni (citirani, parafrazirani) u tekstu.

Bibliografija, koja predstavlja popis znanstvenih i stručnih radova, razlikuje se od **POPISA IZVORA**, tj. popisa u kojem se navode sva druga građa koja je korištena prilikom izrade seminarскога rada, kao što su novinski članci, filmovi, arhivska građa, pravni dokumenti i sl.

POSEBNA PRAVILA

Stanovitu pomutnju mogu stvoriti posebna pravila koja proizlaze iz toga kako se odnosimo prema određenim izvorima. Naime, određene izvore poput novinskih članaka i dokumenata međunarodnih organizacija prilikom znanstvene analize tretiramo kao *izvore* ili *građu*, ali ih u tekstu navodimo kao *radove*. Premda su diplomske i doktorske disertacije znanstveni radovi, navode se kao građa.

REFERENCE U TEKSTU

Referenca za znanstveni i stručni rad navodi se u tekstu, dok se referenca na izvore (pa tako i kazivanja kazivača) navodi u fusnoti. Referenca za znanstveni i stručni rad navodi se, u zagradama, prema obrascu:

- (a) kada se citira jedna stranica: (Prezime Godina: Stranica); npr. (Littlewood 2019: 113)
- (b) kada se citira više stranica: (Prezime Godina: Stranica – Stranica), npr. (Assman 2008: 97 – 98)

Nadalje, referenca se uvijek odnosi na konkretan rad. U tom smislu, ako se koristi rad u zborniku, navodit će se referenca na konkretan rad u zborniku, a ne za čitav zbornik.

TIPOGRAFSKE TRADICIJE I ODLUKE U OBLIKOVANJU NASLOVA

Dvije su tradicije u izdavaštvu, s dva različita pristupa tipografskome oblikovanju naslova. U angloameričkoj izdavačkoj tradiciji naslovi knjiga, radova i imena časopisa često (ali ne uvijek!) pišu se s prvim velikim početnim slovom svake imenice, priloga i pridjeva u njima, npr. *Witchcraft, Oracles and Magic Among the Azande* ili *Journal of the Royal Anthropological Institute*. Europski izdavači prate francusku tradiciju upiranja na pravopisna pravila pisanja velikoga slova i koriste velika slova samo za prvu riječ u naslovu, osobna imena i sl. Jednako tako, autori imaju slobode u tipografskome oblikovanju naslova i podnaslova (hoće li ih razdvojiti točkom, dvotočkom, crticom itd.). Tipografsko oblikovanje prenosi se kako je u originalu.

IZVORI BEZ PODATAKA O IMENU AUTORA/GODINE/STRANICE

Kada se koriste izvori kod kojih nije označeno ime autora, godina ili stranica, tada se koriste sljedeće oznake koje se pišu unutar uglatih zagrada na mjestu predviđenom za podatak, kako i u navođenju bibliografskih jedinica, tako i u navođenju izvora.

Nepoznato ime autora – **s.n.** (od lat. *sine nomen*, „bez imena“); npr. ([s.n.] godina: stranica)

Nepoznata godina – **s.a.** (od lat. *sine anno*, „bez godine“); npr. (Prezime [s.a.]: stranica)

Nepoznata stranica – **s.p.** (od lat. *sine pagina*, „bez stranice“); npr. (Prezime godina: [s.p.])

U slučaju kada izvori nemaju pobrojane stranice, a potrebno je navesti stranicu radi jednostavnosti pregledavanja, može se naknadno pridodati broj stranicama te ih označiti uglatim zgradama u rimskim brojkama pisanim malim slovom, npr.:

([s.n.] 1970: [iv-v])

REDOSLIJED NAVOĐENJA JEDINICA

Bibliografija se sastavlja kao popis, koji nije numeriran, i to prema dva parametra: sastavlja se abecedno prema prvome slovu prezimena autora, a u slučaju da se citira više radova istog autora sastavlja se kronološki. Npr.:

Connerton, Paul. 1989. *How Societies Remember*. New York, Melbourne: Cambridge University Press.

Connerton, Paul. 2009. *How Modernity Forgets*. New York: Cambridge University Press.

U slučaju da se u bibliografiji navode dva rada istoga autora koji su objavljeni iste godine, potrebno ih je razlikovati tako da se godini objave pridodaju slova abecede. Slova abecede dodaju se kronološki, bilo da je po datumu objavljivanja ili po redoslijedu u knjizi. Npr.:

Škrbić Alempijević, Nevena. 2012a. „Festivali i identiteti. Studija slučaja: Festival dalmatinskih klapa u Omišu“. U *Grad kakav bi trebao biti. Etnološki i kulturnoantropološki osvrti na festivale*, Petra Kelemen i Nevena Škrbić Alempijević. Zagreb: Jesenski i Turk, 97–184.

Škrbić Alempijević, Nevena. 2012b. „Festivali i sjećanje. Studija slučaja: Ogulinski festival bajke“. U *Grad kakav bi trebao biti. Etnološki i kulturnoantropološki osvrti na festivale*, Petra Kelemen i Nevena Škrbić Alempijević. Zagreb: Jesenski i Turk, 185–270.

Naslovi knjiga, zbornika radova i sl. uvijek se navode u kurzivu, a naslovi članaka, poglavlja, pojedinih radova i sl. uvijek se navode u navodnim znacima, kako u popisu bibliografije tako i u tekstu seminarskoga rada. U slučaju pretiska ili ponovljenih izdanja knjiga, uvijek se navodi posljednja godina izdanja knjige, odnosno godina konkretnog izdanja (a ne prva).

SMJERNICE ZA OBLIKOVANJE BIBLIOGRAFIJE

Etnološki i antropološki časopisi u Hrvatskoj (*Narodna umjetnost*, *Etnološka tribina*, *Studia ethnologica Croatica*, *Etnografska istraživanja* i dr.) u svojim izdavačkim politikama prate priručnik *Chicago Manual of Style* za oblikovanje bibliografskih jedinica i citiranje radova. Iste smjernice koriste se i na studiju etnologije i antropologije na Odjelu.

KNJIGA JEDNOGA AUTORA

bibliografska jedinica	Prezime, Ime. Godina. <i>Naziv knjige</i> . Mjesto izdavanja: Izdavač. Connerton, Paul. 2004. <i>Kako se društva sjećaju</i> . Zagreb: Antibarbarus.
referenca u tekstu	(Connerton 2004) (Connerton 2004: 29) (Connerton 2004: 32 – 33)

KNJIGA U KOAUTORSTVU DVOJE AUTORA

bibliografska jedinica	Prezime, Ime i Ime Prezime. Godina. <i>Naziv knjige</i> . Mjesto izdavanja: Izdavač. Craton, Michael i Gail Saunders. 1992. <i>Islanders in the stream: A history of the Bahamian people</i> . Athens: University of Georgia Press.
referenca u tekstu	(Craton i Saunders 1992) (Craton i Saunders 1992: 12) (Craton i Saunders 1992: 16 – 18)

UREDNIČKA KNJIGA JEDNOGA UREDNIKA

bibliografska jedinica	Prezime, Ime, ur. Godina. <i>Naslov knjige</i> . Mjesto izdavanja: Izdavač. Prpić, Ivan, ur. 2004. <i>Globalizacija i demokracija</i> . Zagreb: Fakultet političkih znanosti.
referenca u tekstu	(Prpić, ur. 2004)

UREDNIČKA KNJIGA DVOJE UREDNIKA

bibliografska jedinica	Prezime, Ime i Ime Prezime, ur. Godina. <i>Naziv knjige</i> . Mjesto izdavanja: Izdavač. Narayan, Uma i Sandra Harding, ur. 2000. <i>Decentering the center: philosophy for a multicultural, postcolonial, and feminist world</i> . Indianapolis: Indiana University Press.
referenca u tekstu	(Narayan i Harding, ur. 2000)

KNJIGA U KOAUTORSTVU/KOUREDNIŠTVU TRIJU ILI VIŠE AUTORA

Kada ima više od tri autora ili urednika knjige, uvijek se imenuje prvoga, ali tada se može ili navesti sve autore redom pojavljivanja (kao u slučaju dvojnoga autorstva) ali odvojene točkom sa zarezom (;) ili se na mjesto imena i prezimena ostalih autora piše kratica **et al.** (lat. *et alia*, „i drugi“).

bibliografska jedinica – svi navedeni	Prezime, Ime; Prezime, Ime; Prezime, Ime i Ime Prezime, ur. Godina. <i>Naslov</i> . Mjesto izdavanja: Izdavač. Loomba, Ania; Kaul, Suvir; Bunzl, Matti; Burton, Antoinette i Jed Esty, ur. 2006. <i>Postcolonial studies and beyond</i> . London: Duke University press.
bibliografska jedinica – kratica et al.	Prezime, Ime et al., u Godina. <i>Naslov</i> . Mjesto izdavanja: Izdavač. Loomba, Ania et al., ur. 2006. <i>Postcolonial studies and beyond</i> . London: Duke University Press.
referenca u tekstu	(Loomba et al., ur. 2000)

POGLAVLJE U AUTORSKOJ KNJIZI

bibliografska jedinica	Prezime, Ime. Godina. „Naslov poglavlja.“ U Naslov, Ime Prezime. Mjesto izdavanja: Izdavač, Prva stranica – Zadnja stranica. Kirshenblatt-Gimblett, Barbara. 1998. „Destination Museum“. U <i>Destination Culture. Tourism, Museums and Heritage</i> , Barbara Kirshenblatt-Gimblett. Berkeley, Los Angeles, London: University of California Press, 131–176.
referenca u tekstu	(Kirshenblatt-Gimblett 1998) (Kirshenblatt-Gimblett 1998: 131) (Kirshenblatt-Gimblett 1998: 172 – 173)

POGLAVLJE U UREDNIČKOJ KNJIZI

bibliografska jedinica	Prezime, Ime. Godina. „Naslov poglavlja.“ U Naslov, Ime Prezime, ur. Mjesto izdavanja: Izdavač, Prva stranica – Zadnja stranica. Belaj, Marijana. 2006. „Tito poslije Tita. Kip Josipa Broza kao žarište obrednog ponašanja.“ U <i>O Titu kao mitu: proslava Dana mladosti u Kumrovcu</i> , Nevena Škrbić Alempijević, Kirsti Mathiesen Hjemdahl, ur. Zagreb: FF Press, Srednja Europa, 201 – 221.
referenca u tekstu	(Belaj 2006) (Belaj 2006: 201) (Belaj 2006: 214 – 215)

RAD U ZNANSTVENIM I STRUČNIM ČASOPISIMA

bibliografska jedinica	Prezime, Ime. Godina. „Naslov članka.“ Ime časopisa Svezak (Broj; ako postoji!): Prva stranica – Zadnja stranica. Brown, Rebecca M. 2003 „Abject to Object: Colonialism Preserved through the Imagery of Muharram“. <i>RES: Anthropology and Aesthetics</i> , 43: 203 – 217.
referenca u tekstu	(Brown 2003) (Brown 2003: 204) (Brown 2003: 216 – 217)

RAD U ELEKTRONSKIM ZNANSTVENIM I STRUČNIM ČASOPISIMA

bibliografska jedinica	Prezime, Ime. Godina. „Naslov članka.“ Ime časopisa Svezak (Broj; ako postoji!), Skraćena URL adresa, Potpuna URL adresa. (Datum posljednjeg pristupa) Willie, Joshua. 2021. „Nothing Ever Ends: <i>Watchmen</i> , Fan Edits, and the Persistence of Revision“. <i>Literature/Film Quarterly</i> , 49 (4), lfq.salisbury.edu, https://lfq.salisbury.edu/_issues/49_4/nothing_ever_ends_watchmen_fan_edits_and_the_persistence_of_revision.html (27.2.2021.)
referenca u tekstu	(Willie 2021)

TEKST U NOVINAMA I DRUGIM TISKOVINAMA

Tiskovine prema karakteru svojega izlaženja (dnevnik, tjednik, dvotjednik, mjesecišnik itd.), karakteru teksta i uredničkoj politici različito pristupaju navođenju podataka inače potrebnih za puno navođenje bibliografske jedinice. Bibliografsku jedinicu potrebno je sastaviti prema obrascu, ali prema dostupnim informacijama.

Primjer 1.

bibliografska jedinica	Prezime, Ime autora. Godina. „Naslov članka.“ Ime tiskovine, god. Broj, br. Broj, Datum objave: Prva stranica – Zadnja stranica. Vrsaljko, Kristina. 2021. „Zadar – od doma do destinacije“. <i>Zadarski list</i> , br. 7550, 25.10.2021., 7.
referenca u tekstu	(Vrsaljko 2021) (Vrsaljko 2021: 7)

Primjer 2.

bibliografska jedinica	Ime časopisa. Godina. „Naslov članka.“ Časopis, god. Broj, br. Broj, Datum objave: Prva stranica – Zadnja stranica. [s.n.] 2020. „Ima li spasa za plemenitu perisku (<i>Pinna nobilis</i>) u Jadranskome moru“. <i>Lanterna: Glasnik Sveučilišta u Zadru</i> , god. 4, br. 10, [s.a.], 42 – 43.
referenca u tekstu	([s.n.] 2020) ([s.n.] 2020: 42) ([s.n.] 2020: 42 – 43)

Primjer 3.

bibliografska jedinica	Ime časopisa. Godina. „Naslov članka.“ Časopis, god. Broj, br. Broj, Datum objave: Prva stranica – Zadnja stranica. Beck, Boris. 2022. „Potres, trauma, umjetnost.“ <i>Vijenac, Književni list za umjetnost, kulturu i znanost</i> , god. XXX, br. 727, 13.1.2022., 2
referenca u tekstu	(Beck 2022) (Beck 2022: 2)

TEKST U ELEKTRONIČKIM TISKOVINAMA ILI ELEKTRONIČKIM IZDANJIMA TISKOVINA

bibliografska jedinica	Prezime, Ime autora. Godina. „Naslov članka: Podnaslov članka.“ Skraćena URL adresa, Datum objave, Potpuna URL adresa. (Datum posljednjeg pristupa) Vrsaljko, Katarina. 2022. „'Rođena sam u Zagrebu, ali dolazim s otoka Iža': Iška lopizarka Nika Petrović Grilc sudjeluje u umjetničkoj emisiji KolibriS“. zadarskilist.hr/clanci/25022022/rodena-sam-u-zagrebu-ali-dolazim-s-otoka-iza (27.2.2022.)
referenca u tekstu	(Vrsaljko 2022)

DOKUMENTI MEĐUNARODNIH ORGANIZACIJA

Dokumenti međunarodnih organizacija poima se kao građu ali ih se tretira kao rade (i to kao knjige) – dakle, navode se u bibliografiji i reference za njih navode se u tekstu (a ne fusnoti). Ako postoji službeni prijevod ovih dokumenata, preporučljivo je konzultirati njih umjesto samostalnoga prevođenja. Ako postoji službene tiskane verzije ovih dokumenata, preporučljivo je konzultirati njih umjesto elektronskih.

bibliografska jedinica – upućivanje na konvenciju	Kratka međunarodne organizacije. Godina. Puni naziv dokumenta na izvorniku / Puni naziv dokumenta u službenom prijevodu, usvojeno na Naziv događanja, Mjesto, Datum. UNESCO. 2003. <i>Konvencija o zaštiti nematerijalne kulturne baštine</i> , usvojena na 32. sjednici Opće skupštine UNESCO, Pariz, 29.9. – 17.10.2003.
bibliografska jedinica – upućivanje na online tekst konvencije	Kratka međunarodne organizacije. Godina. Puni naziv dokumenta na izvorniku / Puni naziv dokumenta u službenom prijevodu, usvojeno na Naziv događanja, Mjesto, Datum. Potpuna URL adresa (Datum posljednjeg pristupa) UNESCO. 2003. <i>Convention of the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage</i> , usvojena na 32. sjednici Opće skupštine UNESCO, Pariz, 29.9. – 17.10.2003. https://ich.unesco.org/en/convention (27.2.2022.)
referenca u tekstu	(UNESCO 2003)

SMJERNICE ZA SASTAVLJANJE POPISA IZVORA

ARHIVSKA GRAĐA

Prilikom sastavljanja popisa izvora potrebno je pravilno navesti naziv arhiva, arhivskoga fonda ili zbirke i oznaku arhivske jedinice korištenoga gradiva. Prilikom citiranja arhivskog gradiva, potrebno je navesti signatuру citiranoga gradiva, koja će ovisiti o ustrojstvu arhivskoga fonda ili zbirke te o njihovoj sredenosti. Detaljne upute mogu se pronaći na stranicama [Državnog arhiva u Zagrebu](#); također, uvijek je potrebno konzultirati ustanovu koja čuva arhiv o pravilima navođenja i citiranja u slučaju da koriste vlastite (v. razliku u primjerima).

Primjer 1.

jedinica u popisu izvora	HR-DAZG-1184 Kotarski sud za grad Zagreb.
puna referenca u fusnoti	HR-DAZG-1184 Kotarski sud za grad Zagreb. 2.1. Predmeti građanskih parnica, P 2/1945., (kut. 22)

Primjer 2.

jedinica u popisu izvora	Österreichisches Staatsarchiv, Beč, Finanz- und Hofkammerarchiv, fond Hoffinanz Ungarn Akten
puna referenca u fusnoti	AT-OeStA/FHKA AHK HF Ungarn, fasz. r. Nr. 389, fol. 241-242, 249-250

Primjer 3.

jedinica u popisu izvora	Državni arhiv u Karlovcu, Zbirka građevinske dokumentacije – grad Karlovac
puna referenca u fusnoti	Državni arhiv u Karlovcu, Zbirka građevinske dokumentacije – grad Karlovac, 1.13. Planovi i regulacije, Kut. 67, Opisni Štatut k regulatornoj osnovi slobodnog i kraljevskog grada Karlovca, 17.4.1905.

Primjer 4.

jedinica u popisu izvora	Ministarstvo kulture – Uprava za zaštitu kulturne baštine/središnji arhiv – Topografska zbirka (Pravilnik o čuvanju starina, br. 143-48, 12. ožujka 1948., općina Karlovac).
puna referenca u fusnoti	Ministarstvo kulture – Uprava za zaštitu kulturne baštine/središnji arhiv – Topografska zbirka. Pravilnik o čuvanju starina, br. 143-48, 12. ožujka 1948., općina Karlovac.

DIPLOMSKI / DOKTORSKI RADOVI – ELEKTRONSKI REPOZITORIJI

jedinica u popisu izvora	Prezime, Ime autora, „Naslov.“ Dokument, Ustanova gdje je obranjen, Godina obrane. Potpuna URL adresa gdje je pohranjena. (Datum posljednjeg pristupa) Kupsjak, Jelena. „Kulturnoantropološka analiza politika mentalnog zdravlja u Hrvatskoj.“ Dizertacija, Sveučilište u Zadru, 2020. https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:162:207170 (27.02.2022.)
puna referenca u fusnoti	Kupsjak, Jelena. „Kulturnoantropološka analiza politika mentalnog zdravlja u Hrvatskoj.“ Dizertacija, Sveučilište u Zadru, 2020. https://urn.nsk.hr/urn:nbn:hr:162:207170 , 20.

PRIRUČNICI I SLIČNI DOKUMENTI

jedinica u popisu izvora	Naslov. Godina. Mjesto izdavanja: Izdavač. <i>Peterson's Annual Guides to Graduate Study</i> . 1999. Princeton, NJ: Peterson's.
puna referenca u fusnoti	<i>Peterson's Annual Guides to Graduate Study</i> , 1999: 20.

MREŽNA STRANICA

jedinica u popisu izvora	Naslov stranice. Potpuna URL adresa. (Datum posljednjeg pristupa) Hrvatsko knjižničarsko društvo. http://www.hkdrustvo.hr/ (1.3.2006.)
puna referencia u fusnoti	Hrvatsko knjižničarsko društvo. http://www.hkdrustvo.hr/ (1.3.2006.)

NATUKNICA U ENCIKLOPEDIJI

jedinica u popisu izvora	Prezime, Ime autora natuknice (ako postoji). Naslov natuknice. // Naslov enciklopedije. Podatak o izdanju (ako postoji). Mjesto izdavanja: Nakladnik, godina izdavanja prvog i zadnjeg sveska (ako enciklopedija ima više svezaka). Godina izdavanja sveska u kojemu se nalazi natuknica, Stranica ili Prva stranica – Zadnja stranica. Bibliografija. // Opća enciklopedija Jugoslavenskog leksikografskog zavoda. 3. izd. Zagreb: JLZ, 1977-1985. Sv. 1. 1977., 55
puna referencia u fusnoti	„Bibliografija“, Opća enciklopedija Jugoslavenskog leksikografskog zavoda, 55.

NATUKNICA U ELEKTRONIČKOM IZDANJU ENCIKLOPEDIJE (E-ENCIKLOPEDIJA)

jedinica u popisu izvora	Prezime, Ime autora natuknice (ako postoji). Naslov natuknice. // Naslov enciklopedije. Nakladnik, Godina izdavanja ili copyrighta. Potpuna URL adresa. (Datum posljednjeg pristupa). Bibliografija. // Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje. Leksikografski zavod Miroslav Krleža. 2022. https://www.enciklopedija.hr/Natuknica.aspx?ID=7459 (25.2.2022.)
puna referencia u fusnoti	„Bibliografija“, Hrvatska enciklopedija, mrežno izdanje

FILMOGRAFIJA (ONLINE)

jedinica u popisu izvora	Prezime redatelja, Ime redatelja, red. Godina. Naslov. Producijnska kuća ili Distributer. Trajanje filma. Potpuna URL adresa. (Datum posljednjeg pristupa). Weir, Peter, red. 1998. <i>The Truman Show</i> . Paramount Pictures. 1h, 43 min. https://www.netflix.com/watch/11819086 . (27.2.2022.)
puna referencia u fusnoti	(Weir, red. 1998) (Weir, red. 1998: 1:31:15)

FILMOGRAFIJA (U FIZIČKOM FORMATU)

jedinica u popisu izvora	Prezime redatelja, Ime redatelja, redatelj. Godina prve objave. Naslov. Producijnska kuća ili Distributer, Godina distribucije. Trajanje. [Format/Medij] Bong, Joon-ho, redatelj. 2019. <i>Parasite</i> . Curzon Artificial Eye, 2020. 2h, 11 min. [Blu-Ray Disc]
puna referencia u fusnoti	(Bong 2019) (Bong 2019: 0:51:17 – 0:52:48)

DISKOGRAFIJA

jedinica u popisu izvora	Prezime, Ime autora. Godina. Naslov. Izdavačka/Producentska kuća [Identifikatorski kod – barkod ili „label code“]. Medij. Vargas, Chavela. 1994. <i>Macorina</i> . WEA [4509-98638-2]. CD.
puna referencia u fusnoti	(Vargas 1994)

jedinica u popisu izvora	Ime snimke. Godina. Ime i Prezime suradnika u produkciji, ur. Izdavač [Identifikatorski kod]. Medij. Hrvatska tradicijska glazba / Croatian Traditional Music. 2000. Naila Ceribašić i Joško Ćaleta, ur. Institut za etnologiju i folkloristiku [IEF 00/1-2]. CD
puna referencia u fusnoti	(Ceribašić i Ćaleta, ur. 2000.)

ZAKONSKI I DRUGI PRAVNI AKTI

Navođenje zakonskih i drugih pravnih akata preuzeto je iz zakonskih praksi. Podatci o izdanju zakona sastoje se od sljedećih podataka: *Kratica glasnika Broj glasnika/Skraćena godina objave*. (Tako, npr., NN 69/99 znači da je akt objavljen u glasniku *Narodne novine*, u 69. broju iz 1999. godine). Dok državna tijela objavljaju u *Narodnim novinama*, administrativne jedinice imaju vlastite glasnike. Konvencija je navoditi izdanja svih izmjena i dopuna zakona (v. **Primjer 1**) ili je moguće konzultirati tzv. „pročišćene tekstove“. Za specifičnu verziju zakona navodi se samo relevantan broj toga izdanja. Uz druge pravne akte (pravilnici, odluke i sl.) navodi se puno ime pravne osobe koja ih donosi (npr. ministarstvo, grad, općina).

Primjer 1.

jedinica u popisu izvora	Puni naziv zakona. Izdanje, na snazi od Datum. Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. NN 69/99, 151/03, 100/04, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 98/15, 44/17, 90/18, 32/20, 62/20, 117/21, na snazi od 30.10.2021.
puna referenca u fusnoti	Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (NN 69/99, 151/03, 100/04, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 98/15, 44/17, 90/18, 32/20, 62/20, 117/21)
skraćena referenca u fusnoti	Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (pročišćeni tekst zakona)

Primjer 2.

jedinica u popisu izvora	Puno ime pravne osobe. Puni naziv akta. Izdanje, na snazi od Datum. Grad Karlovac. Pravilnik o upravljanju, korištenju i radu Male scene Hrvatskog doma. GKK 6/XLIX, na snazi od 6.4.2016.
puna referenca u fusnoti	Pravilnik o upravljanju, korištenju i radu Male scene Hrvatskog doma (GKK 6/XLIX)

Primjer 3.

jedinica u popisu izvora	Puno ime pravne osobe. Puni naziv akta. Izdanje, na snazi od Datum. Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske. Pravilnik o uvjetima za dobivanje dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara. NN 98/2012, na snazi od 7.11.2018.
puna referenca u fusnoti	Pravilnik o uvjetima za dobivanje dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara (NN 98/2012)